Folia Linguistica Rossica

Acta Universitatis Lodziensis

WYMOGI REDAKCYJNE

FOLIA LINGUISTICA ROSSICA

Szanowni Autorzy!

Prosimy o uważne zapoznanie się z treścią niniejszych wymogów redakcyjnych Czasopisma Acta Universitatis Lodziensis. **Folia Linguistica Rossica** oraz przygotowanie swoich publikacji w oparciu o wszystkie niżej wymienione kryteria. Nadesłane przez Państwa teksty nie będą redagowane technicznie, stąd przygotowanie przez autora publikacji niezgodnie z przyjętą konwencją redakcyjną będzie skutkowało jej odrzuceniem przez Redakcję na etapie oceny formalnej.

Redakcja przyjmuje **WYŁĄCZNIE** własne teksty naukowe (nigdzie dotąd niepublikowane). Pismo specjalizuje się przede wszystkim w językoznawstwie rosyjskim. Przyjmujemy prace poświęcone m.in. studiom z zakresu rosyjskiego językoznawstwa stosowanego, historycznego, porównawczego, ale też i przekładoznawstwa i dyskursu lingwistycznego. Jesteśmy zainteresowani nowymi propozycjami interpretacyjnymi i nowatorskimi metodologiami badań w obszarze lingwistyki, w tym studiami komparatystycznymi, obejmującymi swym zasięgiem również związki między językiem, literaturą i kulturą Rosji, a innymi obszarami językowymi.

Periodyk redagowany jest przez językoznawców Wydziału Filologicznego Uniwersytetu Łódzkiego, a radę naukową i grono recenzentów tworzą wybitni humaniści z Polski i zagranicy. Czasopismo otwarte jest zarówno na doświadczonych naukowców, jak i młodych pracowników naukowych. Przyjmujemy materiały w języku rosyjskim, polskim, angielskim, ukraińskim i białoruskim, co gwarantuje rozpoznawalność czasopisma w środowiskach akademickich w Europie i na świecie. W ramach tej serii rozważa się możliwość publikowania sprawozdań, recenzji oraz materiałów pokonferencyjnych.

Zasady redakcyjne:

1. Tekst należy dostarczyć w postaci cyfrowej, w formacie **DOC** lub **DOCX**.
2. Tekst można przygotować w języku **a.** *polskim*, **b.** *rosyjskim*, **c.** *angielskim*, **d.** *ukraińskim*, **e.** *białoruskim*.

3. Każdy tekst, przygotowany w wybranym języku, powinien zawierać streszczenie oraz słowa kluczowe w języku **angielskim**, **rosyjskim** oraz **polskim**. Teksty rosyjskie również powinny zawierać streszczenie w języku **angielskim**, **rosyjskim** i **polskim**. Redakcja jest gotowa podjąć się (*na prośbę Autora tekstu*) przetłumaczenia streszczenia nadesłanego artykułu na język polski.

4. **Zasady opracowania streszczenia artykułu:**
Streszczenie powinno być skonstruowane tak, jak każda inna publikacja naukowa i prezentować w sposób zwięzły informacje zawarte w tekście zasadniczym artykułu.
Należy zacząć od wprowadzenia, które przedstawi podejmowany problem badawczy / główne pytanie badawcze, a także cel badań i/lub hipotezy badawcze. Należy także krótko wspomnieć o istotnej dla tematu literatury przedmiotu.
Druga część powinna zawierać zwięzłą informację o materiale badawczym, stosowanych metodach / o sposobie przeprowadzenia badań / sposobie rozwiązania problemu.
Trzecia część służy przedstawieniu wyników badań oraz wniosków.
Prosimy o przedstawienie tylko najważniejszych informacji w skróconej formie.

5. Bibliografię należy przygotować w języku publikacji z rozbiciem pozycji na cyryliczne i łacińskie.
6. Cytaty w tekstach przytaczamy w oryginale, jeśli Autor uzna to za zasadne, może podać w przypisie dolnym jego tłumaczenie na język publikacji.
7. **W żadnym przypadku** nie transliterujemy cyrylicy na łacinkę (dotyczy głównego tekstu, przypisów i bibliografii).
8. Objętość głównego tekstu nie powinna przekraczać 25 000 znaków (ze spacjami), natomiast objętość streszczenia w wybranym języku nie powinna przekroczyć 800 znaków (ze spacjami).
9. Podajemy **6 słów** kluczowych w trzech językach: polskim, rosyjskim i angielskim.
10. Czcionka: Times New Roman; rozmiar liter tekstu głównego: 12, cytatów: 11, streszczeń i słów kluczowych: 11, przypisów: 10, bibliografii: 10; odstęp między wersami w tekście głównym: 1,5 wiersza, przypisach: 1 wiersz, bibliografii: 1 wiersz; marginesy: 2,5 cm z każdej strony; akapit 1 cm.
11. Imię i nazwisko Autora, dokładną informację o reprezentowanej instytucji (uniwersytet, wydział, instytut/katedra/zakład) wraz z adresem, adres e-mail oraz swój indywidualny numer **ORCID** zamieszczamy w lewym górnym rogu pogrubioną czcionką (w przypadku braku numeru ORCID, prosimy o rejestrację Autora na portalu https://orcid.org);

Na przykład:

Agata Piasecka

ORCID: XXX
Uniwersytet Łódzki
Wydział Filologiczny
Instytut Rusycystyki
Zakład Językoznawstwa
90-226 Łódź
ul. Pomorska 171/173
agata.piasecka@filologia.uni.lodz.pl

12. Tytuł publikacji podajemy u góry dokumentu przed streszczeniami w następującej kolejności: jako pierwszy tytuł w języku tekstu głównego, następnie tytuł po angielsku, jako ostatni tytuł po polsku (wszystkie tytuły wyśrodkowany i pogrubiony).
13. W przypadku kolejności wersji językowych streszczeń także stosujemy taką samą zasadę (jako pierwszy tytuł w języku tekstu głównego, następnie tytuł po angielsku, jako ostatni tytuł po polsku).
14. Cudzysłowy muszą być właściwe dla interpunkcji języka, w którym napisany jest artykuł (np. ang.: '...', pol. „", zaś w j. rosyjskim «...»).
15. Tytuły książek w tekście: *kursywą*.
16. Wyrazy i wyrażenia analizowane: *kursywą*.
17. Cytaty: każdy cytat należy opatrzyć odnośnikiem bibliograficznym według zasad podanych poniżej. Krótkie cytaty można zamieścić w tekście zasadniczym, ujmując tekst cytatu w cudzysłów (właściwy dla danego języka). Dłuższe fragmenty cytowane powinny zostać wyodrębnione z tekstu głównego (zapisane mniejszą czcionką niż tekst zasadniczy, od nowego wersu, z wcięciem równym wcięciu akapitowemu). Cytat w cytacie – *kursywą*.
18. Nie numerujemy stron w dokumencie.

BIBLIOGRAFIA I PRZYPISY ŹRÓDŁOWE

W ramach przyjętej polityki jakości i rzetelności naukowej od 2019 roku Czasopismo **Folia Linguistica Rossica** wprowadziło jednolite zasady przygotowywania opisów bibliograficznych i sporządzania przypisów źródłowych w tekstach publikacji w oparciu o najbardziej powszechny i stosowany na świecie System Harwardzki (APA). Prosimy o podawać przypisy źródłowe i przygotowywać bibliografię w jednolitej formie oraz konsekwentnie stosować przyjęty w piśmie sposób zapisu.

System Harwardzki jest z powodzeniem stosowany w pracach z nauk humanistycznych i społecznych i jako jedyny jest rozpoznawany przez bazy Google Scholar. Przypisy źródłowe zamieszczane w treści tekstu głównego sporządza się według schematu: nazwisko autora + data wydania + numer strony. Umieszcza się je bezpośrednio po cytacie lub w innym miejscu wymagającym wskazania źródła. Jedynie przypisy informacyjne i komentarze autorskie umieszcza się na dole strony. Z kolei pełne opisy bibliograficzne podaje się wyłącznie w bibliografii na końcu publikacji. Sporządza się ją w porządku alfabetycznym z uwzględnieniem łacińskiej i cyrylicznej formy zapisy według nazwisk autorów.

SCHEMAT ODSYŁACZY W TEKŚCIE

A. Podajemy nazwisko bez inicjałów oraz rok publikacji, stronę.

(Nazwisko, data)

(Bloom, 2020)

(Nazwisko, data, strona)

(Anderson, 2020, 75)

B. Jeżeli cytowana praca ma dwóch autorów, należy podać obydwa nazwiska i rok publikacji.

(Nazwisko1, Nazwisko2, data, strona)

(Anderson, Bloom, 2017, 35)

C. Jeżeli praca ma 3–5 autorów, należy wymienić wszystkich przy pierwszym cytowaniu, a przy każdym kolejnym jedynie nazwisko pierwszego autora z dopiskiem i in. (lub *et al.* o ile w pracy są stosowane skróty łacińskie typu *ibidem*, *op.cit.*) oraz z rokiem publikacji.

(Bloom i in., data, strona)

(Bloom i in, 2020, 75)

D. Jeżeli praca ma więcej niż pięciu autorów, za każdym razem należy podać tylko nazwisko pierwszego z nich z dopiskiem i in. lub *et al.* oraz z rokiem publikacji.

(Anderson *et al.*, 2020, 95)

E. Jeżeli nazwiska autorów pojawiają się w tekście, należy podać w nawiasie okrągłym tylko datę – rok wydania.

…według relacji Blooma (2020)…

F. Jeżeli cytujemy prace różnych autorów o tym samym nazwisku, należy każdorazowo w odsyłaczu podawać inicjały imion tych autorów. Szczególnie gdyby odsyłacze do dwóch różnych pozycji po skróceniu wyglądałyby jednakowo, należy każdorazowo zapisywać nazwiska tak wielu autorów, jak jest to konieczne dla rozróżnienia obydwu pozycji.

(A. Anderson, 2018)

G. Jeżeli cytujemy kilka prac tego samego autora opublikowanych w tym samym roku, po dacie wydania należy dopisać małą literę „a", „b" itd.

(Bloom, 2020a)

H. Przy dosłownym przytaczaniu tekstu należy koniecznie podać numery stron.

(Bloom, 2020a, 87)

I. Cytowanie pośrednie:

(1972, za: Mertens, 2000, 212)

J. Zapis w *Opisie bibliograficznym* nie jest wymagany dla dzieł klasycznych, takich jak prace starożytnych Greków, Rzymian, Ojców Kościoła lub innych dzieł religijnych. W takiej sytuacji należy po prostu oznaczyć w pierwszym odsyłaczu w tekście wydanie, z którego się korzysta. Fragmenty klasycznych prac są jednakowo oznaczane we wszystkich wydaniach numeracją rozdziałów, wersetów itp. Do oznaczenia fragmentu pracy, z którego się korzysta, należy więc użyć tych oznaczeń zamiast numerów strony.

(Sokrates, tłum. 1980)
(Biblia Jakuba Wujka, Mt 2, 11–18)

SCHEMAT OPISU BIBLIOGRAFICZNEGO

WYDAWNICTWO ZWARTE (KSIĄŻKA)

Nazwisko, X., Nazwisko, X.Y. (rok). *Tytuł książki*. Miejsce wydania: Wydawnictwo.

Bloom, A., Anderson, T.A. (2020). *Psychologiczne aspekty terapii muzycznej*. Warszawa: PWN.

KSIĄŻKA NAPISANA POD REDAKCJĄ

Nazwisko, X. (red.). (rok). *Tytuł książki*. Miejsce wydania: Wydawnictwo.

Wierzbiński, J. (2017). *Szkice ze stylistyki lingwistycznej*. Łódź: Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego.

ROZDZIAŁ W PRACY ZBIOROWEJ

Nazwisko, X. (rok). *Tytuł rozdziału*. W: *Tytuł książki* (s. strona początku–strona końca), Y. Nazwisko, Z. Nazwisko (red.). Miejsce wydania: Wydawnictwo.

Wierzbiński, J. (2016). *Zagadnienie komunikacji tekstowej z perspektywy utworów literackich Michaiła Zoszczenki*. W: *Komunikatywizm – przyszłość nauki XXI wieku* (s. 88–99), G. Habrajska (red.). Łódź: Primum Verbum.

ARTYKUŁ W WYDAWNICTWIE CIĄGŁYM (CZASOPIŚMIE)

a. każdy kolejny numer/zeszyt w ramach jednego rocznika ma osobną numerację stron (w każdym zeszycie pierwsza strona opatrzona jest numerem 1:
Nazwisko1, X., Nazwisko2, X.Y., Nazwisko3, Z. (rok). *Tytuł artykułu*, Tytuł Czasopisma, nr rocznika(nr zeszytu), strona początku–strona końca.
Anderson, T., Muller, A.T., Różalski, Z. (2012). *Muzykologia bez tajemnic*, Czasopismo Językoznawcze, 36 (18), 22–32.

b. artykuł w czasopiśmie, w którym kolejne numery/zeszyty w ramach jednego rocznika nie mają osobnej numeracji stron (pierwsza strona w kolejnym zeszycie opatrzona jest numerem kolejnym, po ostatniej stronie w zeszycie poprzednim):
Nazwisko, X., Nazwisko2, X.Y., Nazwisko3, Z. (rok). Tytuł artykułu, Tytuł Czasopisma, nr rocznika, strona początku–strona końca.

Anderson, T., Muller, A.T., Różalski, Z. (2012). Muzykologia bez tajemnic, *Czasopismo Językoznawcze*, 58, 52–62.

c. artykuł z numerem DOI, należy podać go na końcu zapisu bibliograficznego
Nazwisko, X., Nazwisko2, X.Y. (rok). Tytuł artykułu, Tytuł Czasopisma, nr rocznika, strona początku–strona końca. DOI: XXXXXXXX.

Bloom, A., Anderson, T.A., (2012). Terapia bez tajemnic, *Czasopismo muzykologiczne*, 68, s. 38–53. DOI: 10.1000/187.

ŹRÓDŁA INTERNETOWE

Nazwisko, X. (rok). *Tytuł tekstu*, adres strony internetowej (dostęp: dd.mm.rok). Należy zamieszczać pełen link do źródła, nie tylko ogólny adres strony internetowej.

PUBLIKACJE OBCOJĘZYCZNE

W przypisach publikacji obcojęzycznych stosuje się skróty właściwe dla danego języka: np. w języku rosyjskim („ред.", „изд.", „с.") lub angielskim („Eds.", „red.", „p.").

Zestawienie łacińskich i polskich skrótów wykorzystywanych w przypisach i opisach bibliograficznych

ibid./ib. (ibidem) = tamże/j.w. – zastępuje dane bibliograficzne podane w przypisie bezpośrednio poprzedzającym
loc.cit./l.c. (loco citato) = miejsce cytowane – zastępuje dane bibliograficzne: tytuł, podtytuł, adres wydawniczy dokumentu już raz opisanego we wcześniejszym przypisie wraz ze stronami
passim = wszędzie, tu i ówdzie – zastępuje numery stron, jeśli odsyła się czytelnika do informacji zamieszczonej na większości stron przywoływanego dokumentu, stosowane także w indeksach
op.cit. (opus citatum lub opere citato) = dz.cyt. (dzieło cytowane lub w dziele cytowanym) – zastępuje dane bibliograficzne: tytuł, podtytuł, adres wydawniczy dokumentu już raz opisanego we wcześniejszym przypisie, nie zastępuje stron cytowania
ed.cit. (edito citata) = wyd.cyt. (wydanie cytowane)
id. (idem) = tenże – zastępuje imię i nazwisko autora (r. męski)
ead. (eadem) = taż, tejże – zastępuje imię i nazwisko autora (r. żeński)
v. (vide) = zob. (zobacz), patrz
cf. (confer) = por. (porównaj)
(sic!) = tak (właśnie)
vol. (volumen) = wol. (wolumin)
et al. (et alli) = i in. (i inni/inne)
s.l. (sine loco) = (b.m.) bez miejsca
s.n. (sine nomine) = (b.w.) bez wydawcy
s.a. (sine anno) = (b.r.w.) bez roku wydania
oprac. (opracowanie, opracował/ła/li)
red. (redakcja, redaktor/ka/rzy)
popr. (poprawione)
poszerz. (poszerzone)
rozszerz. (rozszerzone)
uzup. (uzupełnione)
zm. (zmienione)
przekł. (przekład)
przeł. (przełożył/ła/li)
tłum. (tłumaczenie, tłumaczył/ła/li)
s. (strona/y)
t. (tom)

nr (numer)
z. (zeszyt)
cz. (część)
wyd. (wydanie)
wydaw. (wydawnictwo)